

Cum să ne Rugăm

Text biblic: Matei 6:5-15

Versetul de aur

vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Matei 6:10

Introducere

Unul dintre lucrurile pe care le știm despre Isus este că a fost un om al rugăciunii. Când Isus a știut că moartea lui era aproape, și-a petrecut o parte semnificativă din ultima sa seară rugându-se în Grădina Ghetsimani (Matei 26:36-43).

Ceea ce numim „Rugăciunea Domnească” se găsește în Matei 6:9-13, cu o versiune mai scurtă în Luca 11:2-4. Acest titlu poate induce în eroare, deoarece nu există nicio dovadă că Isus însuși s-a rugat această rugăciune. În schimb, acestea au fost îndrumări date de Isus ucenicilor Săi despre cum ar trebui să se roage.

Versiunea din Matei este socotită ca făcând parte din celebra Predica de pe Munte (Matei 5:1-7:29).

Biserica tinde să folosească Rugăciunea Domnească din Matei mai des, deoarece este mai detaliată decât formularea din Evanghelia lui Luca. A fost considerată de mult timp una dintre comorile bisericii, poate cea mai faimoasă rugăciune din istorie. În unele tradiții, este denumit „Tatăl nostru”, reflectând fraza de început.

Versiunea lui Matei a Rugăciunii Domnești are mai multe părți adresate către Dumnezeu, mai multe petiții sau cereri și o recunoaștere finală a suveranității

Contextul lecției

I. Directive pentru Rugăciune (Matei 6:5-8)

A. Nu ca să fie văzuți de oameni (v 5)

Înainte de vremea lui Isus, cuvântul ipocrit era folosit pentru a descrie actorii de pe scenă, oameni care pretindeau că sunt ceea ce nu erau. Acesta este punctul de vedere al lui Isus: unii oameni sunt respectați pentru devotamentul lor față de Dumnezeu, dar nu sunt deloc devotați lui Dumnezeu. În schimb, ei doresc atenția și aprobarea celorlalți.

Isus nu a condamnat practicarea rugăciunii publice; în schimb, el condamna motivele de rugăciune unde căutau să fie văzuți și lăudați de către cei ce ascultau.

Isus a declarat că astfel de oameni falși și-au primit răsplata: admirația de scurtă durată a celorlalți, nu recunoașterea veșnică a lui Dumnezeu. Acesta este modul greșit de a te ruga.

B. Roagă-te în odața ta (v 6)

În loc să faci o „Performanță publică”, Isus spune să te retragi într-un loc unde să fi singur, unde să nu te vadă nimeni. O rugăciune adevărată este îndreptată numai către Dumnezeu, și nu este interesată dacă alții te văd.

C. Să nu bolborosiți (v 7)

Rugăciunile bolborosite sau de dragul de a fi auziți sau altele de această natură nu sunt mai bune decât rugăciunile păgânilor.

Putem să luăm în considerare confruntarea lui Ilie cu preoții lui Baal de pe Muntele Carmel. Acolo, Ilie i-a încurajat sarcastic să se roage mai mult și mai tare pentru că dumnezeul lor ar putea fi adormit (1 Regi 18:25-29).

D. Rugăciunea trebuie să aibe un scop (v 8)

Nu putem spunem nimic despre care să nu știe deja. Aceasta nu înseamnă că nu ar trebui să cerem sau că ar trebui să presupunem că rugăciunea este inutilă. Rugăciunea reflectă măsura credinței pe care o avem în faptul că Dumnezeu într-adevăr ascultă (Iacov 1:6; 5:15).

II. Prototipul Rugăciunii (Matei 6:9-13)

A. Cum să ne adresăm Lui (v 9)

Ca creștini, nu ne lansăm rugăciunile în gol, sperând că cineva va asculta. În schimb, ne rugăm cu credință, adresându-ne singurului Dumnezeu adevărat care creează, guvernează și răscumpără.

Continuând rugăciunea ajungem la a doua parte a adresării corecte lui Dumnezeu. Ne-am putea întreba: Unde este raiul? Raiul este locul în care este Dumnezeu și noi abia reușim să zgăriem suprafața înțelegând asta (2 Cor 12:2). Când ne rugăm: sfințească se Numele Tău, spunem, de fapt, „Fie ca numele tău să fie sfânt”. Acesta este un angajament de a onora a treia poruncă: „Să nu iei în deșert Numele Domnului dumnezeului tău, căci domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert numele Lui” (Exod 20:7).

B. Alinierea potrivită [Cum în cer așa și pe pământ (v 10)]

Aceste petiții duble sunt atotcuprinzătoare. A te ruga pentru stabilirea împărăției lui Dumnezeu înseamnă a te ruga pentru împlinirea voinței lui Dumnezeu în orice loc, în timp ce Dumnezeu domnește peste tot ce a creat.

C. Felul potrivit de cerere (v 11-13)

Există două puncte importante de reținut despre această cerere. În primul rând, cuvântul „dă-ne-o nouă” are un sens larg de „a oferi” atunci când este asociat cu Dumnezeu. În al doilea rând, ideea de pâine din Biblie este mai mult decât o referire la pâini coapte. Cuvântul se poate referi într-adevăr la asta, dar contextul determină dacă se înțelege conceptul de „hrană în general” (Matei 14:17-19; 15:26). Cuvântul poate avea sensul și mai larg de „lucruri necesare vieții” (Ioan 6:33). Când rostim această rugăciune, recunoaștem că ne bazăm pe Dumnezeu. Când facem această cerere ne afirmăm convingerea că Dumnezeu va satisface orice nevoie.

III. Un addendum despre iertare (Matei 6:14-15)

După ce a descris cum să ne rugăm, Isus oferă mai multe informații despre nevoia de a ierta. Această cerere condiționată este atât de importantă încât Isus a clarificat-o mai târziu printr-o pildă lungă în Matei 18:21-35. În addendumul despre iertare, observăm că Isus a trecut de la cuvintele despre datorii și datornici din Matei 6:12 la cuvântul greșeli (sau păcate)

CONCLUZII

Simpla repetare a Rugăciunii Domnești fără a ține cont de mesajul și provocarea ei are o valoare negativă. A face acest lucru riscă să fie condamnați cei care îl cinstesc pe Dumnezeu numai cu buzele lor, dar ale căror inimi sunt departe de El (Matei 15:8; Isaia 29:13).

Dar acest pericol este valabil pentru orice facem în mod regulat atunci când biserica se întrunește.

Ce trebuie să memorăm: Roagă-te ca și când Dumnezeu este lângă tine, pentru că El este!